

195.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 marca 1936 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 kwietnia 1935 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnem pracowników „Polskiego Monopolu Tytoniowego”, „Państwowego Monopolu Spirytusowego” i „Polskiego Monopolu Solnego”.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa

„Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240), art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny” (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 497) i art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 3 kwietnia 1935 r. o stosunku służbowym, uposażeniu

i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników „Polskiego Monopolu Tytoniowego”, „Państwowego Monopolu Spirytusowego” i „Polskiego Monopolu Solnego” (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 228) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 7 ust. 3 wyrazy „otrzymał z chwilą związania z nim stosunku służbowego opartego na przepisach rozporządzenia niniejszego” zastępuje się wyrazami „będzie posiadał w czasie uiszczania tej opłaty”;

2) § 87 otrzymuje następujące brzmienie:

„Pracownicy monopolów otrzymują w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe diety i zwrot kosztów podróży lub przeniesienia według przepisów obowiązujących w tym względzie dla funkcjonariuszów państwowych z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów §§ 88 — 93 rozporządzenia niniejszego.”;

3) w § 104 ust. 1 po wyrazach „niniejszego rozporządzenia” dodaje się wyrazy „oraz osoby, które w b. państwach zaborczych działały na szkodę interesów Narodu Polskiego”;

4) w § 108 dodaje się trzy nowe ustępy, jako ustępy 3, 4 i 5 następującej treści:

„Przy obliczaniu wysokości uposażenia emerytalnego w myśl przepisów ustępu poprzedzającego, z okresów służby w byłych państwach zaborczych i okresów pracy zawodowej, ulegających zaliczeniu do wysługi emerytalnej w myśl przepisów ust. 2 § 105 uwzględnia się tylko trzy czwarte.

Przy obliczaniu, o którym mowa w ustępie trzecim, uwzględnieniu ulegają jedynie okresy rzeczywistej służby, okresów zaś, doliczonych do wysługi emerytalnej z tytułu korzystniejszego liczenia, nie uwzględnia się; zastrzeżenie to nie dotyczy osób odznaczonych orderem wojskowym „Virtuti Militari” lub Krzyżem Niepodległości.

Jeżeli przy obliczaniu, dokonaniem z zachowaniem wskazań ust. 3 i 4 ilość lat służby, mająca stanowić podstawę do procentowego określenia wysokości uposażenia emerytalnego, wyniesie mniej niż lat 15, wysokość uposażenia emerytalnego określa się według zasad zdania drugiego ustępu drugiego niniejszego paragrafu.”;

5) w § 122 ust. 1 lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:

„gdy wdowa, lub sierota została skazana prawomocnym wyrokiem na karę dodatkową utraty praw publicznych.”;

6) § 135 uchyla się.

§ 2. Emeryci oraz wdowy i sieroty, którym zaopatrzenie emerytalne zostało przyznane przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego z doliczeniem do wysługi emerytalnej okresów służby w byłych państwach zaborczych albo okresów pracy zawodowej na zasadzie § 158 ust. 1 — 3 rozpo-

ządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 maja 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 363) lub na zasadzie § 102 ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28), zarówno w brzmieniu pierwotnym tych rozporządzeń, jak i w brzmieniu zmienionem późniejszymi rozporządzeniami, bądź też na zasadzie § 105 ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 228), otrzymują to zaopatrzenie od dnia 1 kwietnia 1936 r. obliczone przy uwzględnieniu zasad przewidzianych w § 1 punkt 4 rozporządzenia niniejszego.

Przepisy ust. 1 nie dotyczą wdów i sierot, których zaopatrzenie nie przekracza dla wdowy — 50 złotych, dla sieroty zaś kwoty 25 złotych miesięcznie.

Jeżeli przy zastosowaniu przepisów ust. 1 do wdów i sierot, których zaopatrzenie przekracza wymienione powyżej normy, okazało się, że zaopatrzenie to miałyby wynosić mniej aniżeli 50 zł lub też 25 zł, wdowa otrzymuje 50 zł, sierota 25 zł.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*